

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4561.**

Benyújtás dátuma: **2019-02-15 07:29**

Parlex azonosító: **EMHNW1DJ0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Beismerték: baj van a szakképzéssel. Lássuk, mi a helyzet a BGSZC-ben!"**

A szakképzés hazánk versenyképességét veszélyeztető gondjaira már nagyon sokszor felhívtuk a figyelmet. A szakképzés nehézségei komplex társadalmi problémákból fakadnak, amelyek megoldásával a kormányzat által előszeretettel közhasznú szupermennek gondolt szakközépiskolai tanárok egyedül kénytelenek szembenézni. Ha a munkájukban pedig még hátráltatják is őket, ha a nyakukra komisszárokat rakva ráadásként még meg is keserítik az életüket, akkor ne csodálkozzunk, hogy a szakképzés oktatási elfekvővé válik. Tudjuk, hogy a korai szelekciós mechanizmusok miatt brutálisan magas az alapvető tanulási- és szociális kompetenciákkal küszködő hátrányos helyzetű diákok aránya, a lemorzsolódási adatok pedig tragikusak. A 21. századi, versenyképes szakképzéshez jobban átjárható, az ott tanuló diákok számára nem (zsák)utcát jelentő, magukkal hozott hátrányaik kiegyenlítésére sokkal több eszközzel rendelkező szakközépiskolákra lenne szükség. A Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrumban történtek mintegy esszenciáját adják a terület súlyos problémáinak. Mivel a panaszaikkal az illetékesekhez folyamodó szülők és tanárok megkeresései rendre süket fülekre találnak, így az érintett szakképzési centrum iskoláiban zajló baljós tendenciák miatt hozzánk forduló kérdéseit nekünk kötelességünk a Minisztérium felé tolmácsolni. A közlekedésgépészethez kapcsolódó szakmák a nemzetgazdaság egyik fontos ágazatának működésének alappillérei. Közismert, hogy kevés a jó szakember, így kardinális jelentőséggel bírna, hogy a bajok megoldást nyerjenek. Mivel azonban a jelen írásbeli kérdés alapjául szolgáló leveleket önök is megkapták, ezért a háttér felvázolásától eltekintek.

-Válaszoltak-e, s ha igen, akkor milyen formában az önökhöz eljuttatott BGSZC-t érintő dolgozói, szülői észrevételekre? Ha nem, miért nem?

-A Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrum iskoláiban olyan hiányszakmákat oktatnak, amelyek a mostani kormányzat iparpolitikája szerint is prioritást élveznek. Mivel magyarázzák, hogy az új főigazgató nem rendelkezik a centrum fő profiljába vágó végzettséggel? Nem gondolják-e azt, hogy hasznosabb lenne egy megfelelőbb végzettségű vezető az intézmény élére?

-Mekkora összeget fordítottak a Centrum központjának kialakítására, felújítására a szakképzési centrum létrejöttét követően? Nem érzik-e úgy, hogy ezeknek a forrásoknak jobb helye lett volna az egyes iskolák gondjainak - pl. vizesblokk felújítás - kezelése során?

-Az új főigazgató kinevezése óta - felmondás, elbocsátás útján - mennyi dolgozó távozott az intézményből? Ez hány százaléka a dolgozói létszámnak?

-Hány mérnök tanár, szakoktató hiányzik az intézményből?

-A normális ismeretelsajátítás, a vizsgákra való felkészítés szempontjából fontos lenne, hogy minél alacsonyabb legyen az elmaradt, vagy helyettesítéssel megoldott órák aránya. Kérdezem, hogy a 13 iskolában, a 2018-19-es tanévben eddig a tanórák hány százaléka maradt el, vagy tartotta meg azokat nem szakos tanár? (Információink szerint volt olyan tagintézmény, ahol az e-napló tanúsága szerint bizonyos napon 11 tanár helyettesítésére is sor került, a helyettesítők közül viszont mindössze két fő volt szakos pedagógus.)